

**Steve MARKS
Toroidal Power Unit**

YouTube-videoer <https://www.youtube.com/watch?v=cRJHtl6LyP4>

Interview med Jack Durban (Marks ' associeret) (del 1)

<https://www.youtube.com/watch?v=tPuhI03ZMR8>

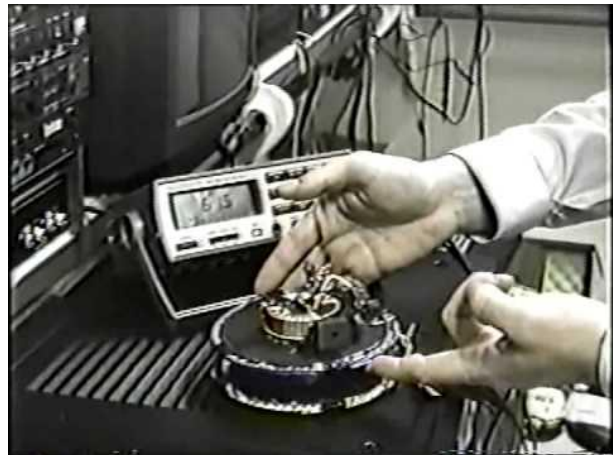

Jack Durban

Jack Durban / Steven Marks interview TPU (del 2)

https://www.youtube.com/watch?v=W_fRKxz_UNo&nohtml5=False
Interview med Steven Marks

<https://www.youtube.com/watch?v=1nqk8zkmYWQ&nohtml5=False>
Wesley Translates Akula-video #13: Akulas TPU del 2

Samlede noter -- Steven Marks re : TPU (Toroidal Power Unit)

"I en af RCA-ingeniørmanualerne læste jeg, at det er blevet målt i en ledning, at der er en lille stigning i strømmen, når de første elektroner får strøm i den. "Dette blev forklaret, fordi jordens magnetfelt havde en vis indflydelse på ledning og elektronstrømmen inde i den. Eller rettere elektronerne på ledningens overflade.

"Indløbet af strøm gennem glødetråden interagerer med jordens magnetfelt for at producere et lille spark. (Morgan Jones bog, ventilforstærkere. 3. udgave, side 262)
"Det BEVISER, at der er en vekselvirkning mellem jordens magnetfelt og simple elektroner, der løber gennem ledninger.

"De siger, at man ikke kan få mere ud af noget, end man putter i det. Så tænker jeg på den ledning med det lille spark, da det først blev tændt... Der ligger hemmeligheden min ven..."

BEMÆRK: Hans Coler og Schumann (af Schumann Resonance berømmelse) observerede dette fænomen i 1940'erne.

STEVEN MARK: Sammenfatning af vigtige punkter:

1. Kompasset vil snurre op, når det tændes.
2. Stil aldrig for tæt på de nøjagtige frekvenser.
3. Lav en Kill Switch med overspændings- og varmesensorer.
4. Kontrolenhederne er så meget vigtige for at styre frekvenserne.
5. Frekvenserne er direkte relateret til omkredsen af kollektorspolen.
6. Første frekvens, derefter anden harmonisk komponent ind i den anden, derefter den tredje.
7. Du kan beskrive den brugbare strømudgang fra min spole som DC, men med noget hash i det.
8. Der er 3 kontrolspoler (hele vejen rundt) hver af de 3 samleenheder. Start dem 1 ad gangen.
9. "TPU"-enhederne varmes tilsyneladende op til et potentielt farligt niveau efter en længere periode.
10. Collectoren er tre separate spoler af flerstrengt kobbertråd lagt oven på hinanden. Andre styreledninger er viklet rundt om alle de vandrette kollektorspoler sammen.

Det tog flere års eksperimenter at opdage, hvilke frekvenser og vigtigst af alt hvordan man får små integrerede kredsløb til at fungere for at udføre de nødvendige kontrolfunktioner for at lave de demonstrationer, du ser på videobåndene, der er tilgængelige i dag.

Så på mange måder har vi tidlige RCA-farve-tv-ingeniører at takke for min opdagelse af strømgeneratoren. Jeg er sikker på, at de alle er døde nu, men de bidrog. Måske en historie, som havde indflydelse på mig på det tidspunkt, blev fortalt af min chef helt tilbage i 1970, tror jeg, det var.

Han fortalte mig, at der omkring 1965 eller 66 var en eksplosion i en lejlighed i Chicago. Myndighederne havde konkluderet, at af en eller anden ukendt årsag havde en General Electric farve-tv-modtager været kilden til en eksplosion, der dræbte et ungt sort barn i lejligheden. Min chef fortsatte med at fortælle, at han var involveret i efterforskningen, fordi han var i Chicago på det tidspunkt, og han var uvurderlig erfaren med tv-kredsløb osv. Han fortalte os, at det, de fandt, var, at tv'et var eksploderet med noget hurtigt raseri. Eksplosionen dræbte faktisk det stakkels barn, der sad lige foran, men skånedes hans mor, der var et stykke væk i køkkenet. Eksplosionen var mærkelig på grund af fraværet af forventede kemikalier, der er nødvendige for at skabe eksplosionen. Det så ud til, at fjernsynet var det nøjagtige centrum for eksplosionen, men ingen kunne finde en årsag til, at eksplosionen fandt sted.

Overvej også, at der ikke er rigtig meget inde i et tv, der kan eksplodere med kraft nok til at dræbe folk og ødelægge stuen en stor lejlighed. Ja en CRT kan eksplodere og dræbe nogen, men det var ikke den slags eksplosion, vi taler om. Den mest interessante del af historien er, at ifølge vores chef blev metalliske genstande, især dem, der indeholdt store mængder jern, dramatisk forskudt. Han nævnte, at nogle søm faktisk blev fjernet fra væggene og trukket mod tv-apparatet. Da de fandt dem, var de bøjedede og formet som korkskruer! Alt i rummet så ud til at have bevæget sig eller bevægede sig mod tv'et, da det eksploderede, eller imploderede alt efter tilfældet.

Barnet blev tilsyneladende dræbt ved at disse metalgenstande rejste gennem hans krop på vej mod midten af tv-apparatet. Så vidt min chef vidste, var der aldrig en god forklaring på hændelsen. Vi fandt ud af, at dette ikke var den eneste uforklarlige eksplosion af tv-apparater på verdensplan.

Men det faktum, at alle sættene eksploderede, mens de var i drift, kan dog godt give lidt lys. De fleste tv-apparater blev også fremstillet af GE-virksomheden eller var tv-apparater fremstillet ved hjælp af GE-kredsløb og af lignende design. Men denne mand, der havde været min mentor i så mange år, havde sin egen teori, som han aldrig fortalte nogen, så vidt jeg ved, undtagen mig. Hans teori var, at tv'et, mens det var i drift, på en eller anden måde formåede at blive en modtager af mere end bare tv-bølger og så i et millisekund i tid blev en modtager og afladet for en enorm mængde elektrisk og magnetisk energi.

Denne udladning af magnetisk energi svarer til udladningen af magnetisk energi under en atomeksplosion...

Nu er det noget, jeg har tænkt meget over. Min arbejdsgivers ord havde stor indflydelse på mig. Ikke at de virkelig betød noget, men jeg blev ved med at tænke på muligheden for, at mange frekvenser kunne kombineres på et tidspunkt for at producere en helt anden effekt end designet af designerne.

Hør, hvad jeg siger her... Jeg vil blot angive karakteristika. Jeg vil ikke have, at folk bliver over ophidsede og begynder at skændes igen for meget. Mine enheder opfører sig nøjagtigt som almindelige radioer på én måde. Med en radio har du mange forskellige stationer, der sender på forskellige frekvenser. Ja jeg kender til forskellen på Frekvensmodulation og Amplitude Modulation osv. Det er ikke relevant for vores

samtale her.

Du indstiller din radio til den station, du ønsker, og jo tættere du stiller ind på den ideelle frekvens, jo stærkere vil forstærkningen af signalet være, og jo bedre vil radioen opsamle og forstærke signalerne for deres underholdningsværdi. Hvis radiosignalet er for stærkt, kan radiomodtageren blive overbelastet, og forvrængning eller andre dårlige effekter vil finde sted. Ved at tune lidt fra frekvensen kan vi svække det signal, radioen modtager, og forstærke og producere lyden til underholdningsformål.

Musikken bliver dog ikke af høj kvalitet. Musikken vil mangle i respons og klang osv. OK, lad os sammenligne denne historie om den almindelige radio. Tænk på strømenheden som en enhed, der ligner en radiomodtager. Nej, jeg vil ikke høre feedback, der informerer mig om, at jeg forsøger at overbevise verden om, at min enhed fungerer på radiobølger!!!.

Men den opfører sig meget som en simpel radiomodtager bortset fra, at radiobølger skal forstærkes, før de kan være til noget for os. Mine enheder opfører sig, som om de er variable tunings-enheder, og vi tuner dem til en frekvens ligesom en radio. Jo tættere du kommer på centerfrekvensen, jo mere kraft tillader du kollektoren at sprede sig til en belastning. Den vigtige forskel her er, at når det gælder radioen, stiller du ind på frekvensen og forstærker den til brug.

1. I tilfældet med min strømenhed opretter du flere frekvenser inden for et rum af samlespolens omkreds.

2. Frekvenserne **er direkte relateret til omkredsen af kollektorspolen.**

3. Du kan begynde at opsamle strømmen og sprede den uden behov for forstærkning, fordi signalkilden også bliver strømmen til strømkilden og har den naturlige tendens til at køre med forstærkning.

4. Det er vigtigt, at du bemærker, at du aldrig kan tune for tæt på de nøjagtige frekvenser for strømkonvertering, fordi den effekt, som opsamlere modtager, vil øjeblikkeligt ødelægge den.

5. Vi skal i stedet bevidst afstemme konverteringsfrekvenserne for at få tingene til at fungere ordentligt. Husk, at det er som en ovn, der føder sig selv. Jo varmere det bliver, jo mere brændstof giver det sig selv til at forbrænde.

6. Derfor er styreenhederne så vigtige. Uden at styreenheden konstant overvåger driftens frekvenser og foretager de nødvendige ændringer for at holde det hele fra nøjagtig konverteringsfrekvens, så ville enheden meget hurtigt ødelægge sig selv.

7. Har du i øvrigt set videoen af kompasset, der drejer voldsomt i midten af enheden, mens det er i drift? Bemærk, at når jeg tænder for enheden første gang, begynder kompasset at dreje meget langsomt. Den accelererer hurtigere og hurtigere, indtil den lige stopper. Når den stopper, kører enheden altid på omkring dets design maksimum. Vi fandt aldrig ud af, hvorfor noget af dette skete. Det havde en tendens til at forstærke det, jeg observerede som turbineeffekten.

8. Når enheden er slukket, begynder kompasset igen at dreje og falder langsomt til ro. I øvrigt er brandudladningen, som alle ser i videoen, efter enhedens output er skiftet gennem en stor modstandsdygtighed af høj værdi!

9. Jeg håber, at det vil vække nogle af jer til farepotentialerne.

10. Stefan har ganske ret med hensyn til mængden af strøm, der er nødvendig for at trække sømmene ud af væggene under GE's farve-tv-eksplosion i Chicago. Faktisk fortalte Dr. Schinzinger mig, at det ville have krævet meget mere kraft end det. Vi havde en teori om, at tv-apparatet i et splitsekund måtte være blevet til en kraftenhed, der i drift meget lignede en af mine egne. Bortset fra det faktum, at det ikke ville være designet til at indsamle og konvertere den tilgængelige strøm på en nyttig måde. I stedet snublede tv'et bare i et millisekund over den korrekte kombination af frekvenser, der var nødvendige for at forårsage fænomenet magnetisk indsamling.

11. Det var under denne diskussion med Dr. Schinzinger, at han påpegede, at der under en atomeksplosion bortset fra den gigantiske eksplosionsbølge og varme, der produceres, også er en ekstremt stor magnetisk kraft, som er så stærk, at den rejser langt ud i rummet under eksplosion. Den magnetiske bølge er så stærk, at den fuldstændig vil ødelægge alle ubeskyttede elektroniske kredsløb af solid state-design. Derfor vil solid state-radioer være ubrugelige efter et atomangreb på dit land.

12. Lad os overveje, hvor det enorme magnetfelt kommer fra, når du sprænger en atombombe. Er det bare skabt? Er det konverteret? Er det en del af jorden på en eller anden måde? Er det bare et biprodukt af, at stoffet af tid og rum bliver flået i stykker på et fragment af et sekund? Jeg er nysgerrig efter, hvor denne ufatteligt store magnetiske kraft kommer fra under en atomeksplosion... Det er noget andet at tænke på. Måske i forbindelse med min strømteknologi. Dr. Schinzinger sagde, at det forklares som et resultat af spaltningen af atomet. Det er dog en meget kort forklaring og egentlig ikke en tilfredsstillende forklaring på, hvad der genererer kraften.

13. De multiple frekvenser, der bevæger sig rundt om spolerne, er af høj frekvens til at give nogen som helst motivationsindsats. De er kun et middel til at nå et mål. De mange frekvenser begynder at brødføde sig selv, og de mange spark bliver et kombineret stort spark. Jeg kalder det resonans. Det er derfor, hvis du bemærker på videobåndene, at det kun tager et par sekunder for spolen at begynde at fungere med maksimal indsats.

14. Da jeg begyndte at studere virkningerne af flere frekvenser kombineret fandt jeg ud af, at når du bevidst stræber efter at skabe det værste tilfælde af frekvenser, begynder du at få nogle meget målbare kicks. I sig selv er de ikke meget. Men hvis du laver nok af dem hurtig afsendelse, får du en samlet kraftspids, der er mere end den tilgængelige kraft til at begynde med. Den destruktive opvarmning forårsaget af hvirvelstrømmene bliver det problem, vi står over for, når vi laver en rigtig stor kraftig spole. Nu forstår du mere om varmemproblemet og hvorfor det ikke virker at bruge en ventilator.

15. Du kan beskrive den brugbare strømudgang fra min spole som DC, men med

noget hash i det. Det har virkelig ikke nogen konvertibel AC-komponent, som kunne give en mekanisk drivkraft, som du foreslog. "I en af RCA-ingeniørmanualerne læste jeg, at det er blevet målt i en ledning, at der er en lille stigning i strømstyrken, når de første elektroner får strøm i den. Dette blev forklaret, fordi jordens magnetfelt havde en vis indflydelse på ledningen, og elektronstrømmen inde i den. Eller rettere elektronerne på overfladen af ledningen. Selv i dag kan du finde eksempler på diskussion af dette faktum, selv i ikke-videnskabelige tidsskrifter. Hvis du ser i Morgan Jones bog, Valve Amplifiers, 3. udgave, på side 262 siger han, Indstrømningen af strøm gennem glødetråden interagerer med jordens magnetfelt og producerer et lille spark. **LILLE SPARK**. De ord betyder rigtig meget. Det **BEVISER**, at der er en vekselvirkning mellem jordens magnetfelt og simple elektroner, der løber gennem ledninger. Det kan være en lille indflydelse, men det er faktisk OVER ENHED. Det har jeg brugt flere år af mit liv på at tænke over«.

16. De vidste ikke, at ifølge videnskaben kunne én afspilning af shellac-skiven ødelægge den. Det vidste det ikke, så de blev bare ved med at lave og sælge diamantnåle til ikke kun shellakskiver, men også til de nye bløde vinyler. Trial and error er den bedste måde at gøre nye opdagelser på. Hvis vi stoler fuldstændigt på det, vi får at vide af videnskabsmænd og ingeniører, vil vi aldrig gøre nogen relevante opdagelser, fordi vi får besked på ikke at prøve, eller at de er umulige. Til et andet punkt. Husk at disse ting er farlige. Meget farligt. Vi taler om flere hundrede volt ved et potentiale på en forstærker eller mere. Den gennemsnitlige eksperimentator kan ikke håndtere sådan noget.

17. Jeg vil ikke have, at den gennemsnitlige person rent faktisk støder på en af de korrekte frekvenskomponenter og bruger begge hænder til at måle feltfrekvensen uden at indse, at der er fem hundrede volt, og deres hjerte er stoppet. Jeg fortæller dig dette af min erfaring. Personlig erfaring med at involvere andre.

Hvis noget så elementært som et ETR-kredsløb ikke forstås af forsøgslederen, og hvis forsøgslederen aldrig har haft nogen erfaring med høje spændinger, især spændinger, der nemt kan dræbe dig, så skal han komme ud og ikke forsøge at genskabe noget som min teknologi. Under mine eksperimenter og endda under mine demonstrationer blev flere mennesker hårdt såret.

Måske læste du rapporten fra en herre, som fik besked på IKKE at røre ved de to ledninger, der kommer ud af den lille spole, fordi den samme spænding var der, som ville være ved 120 volts stikkontakt. På et tidspunkt besluttede han, at den eneste måde for ham at vide med sikkerhed, at min demonstration var ægte, var at røre ved de to ledninger, der førte direkte ud af den lille spole. Han var stærkt forbrændt og havde brug for lægehjælp. Men han blev straks troende.

18. Det allerførste eksempel, jeg gav dig, var at; Det er almindelig videnskabelig viden, at hvis du har et stykke ledning og først kører elektricitet igennem det, vil du få et lille spark, når du først får strøm. Sparket tilskrives universelt jordens magnetfelt. OK pointen er; **DU KAN FÅ NOGET ENERGI UD AF JORDEN!** Næste punkt; **DU KAN GØRE NOGET MEGET ENKELT MED EN LEDNING FOR AT VISE DETTE.**

Næste punkt; **DU KAN SE, AT DU KAN FÅ MERE UD AF ET STIK TRÅD, SÅ DU SÆTTER I DET.**

19. Vi taler ikke om en spole eller en transformer eller noget, der udvikler en primær til sekundær flux. Vi taler bare om et lige stykke ledning, nogle elektroner og en metode til at måle, hvad der kommer ud af det. Nogle mennesker læner sig bare tilbage og siger, jamen det er ikke særlig meget magt, vi vil gerne lave meget mere. For at løbe skal du gå først. Jeg fortalte dig, at den enkleste form for overenighed er et stykke ledning og en spændingskilde. Enhver kan faktisk forbinde det og måle. Se selv kicket. INGEN spole ingen xmrs, bare et spark.

Det skulle fortælle dig, lærde herre, at der findes en form for energi, der kan omdannes og bruges, som er direkte relateret til et simpelt stykke ledning og øjeblikkelig elektronstrøm. Du ved, at det er almindeligt kendt i elektronrørsverdenen, at bortset fra det faktum, at en kold glødetråd leder mere elektricitet, end når den er varm, er en af de ting, der ødelægger glødetråden i elektronrør for den sags skyld, dette spark, når du tænder for Juice. Kicket er der, uanset om filamentet er varmt eller koldt. Kicket hjælper med at ødelægge glødetråden og katodernes integritet.

Så alle kender til sparket og accepterer, at det på en eller anden måde kommer fra jordens magnetfelt. Så gør noget med denne information! Ikke engang Edison forklarede, hvad det betyder! I sine erindringer sagde han, at det var et faktum, som vi alle skulle slås med, men at han ikke forstod, hvorfor det skete. Hvis du kalder dig selv eksperimenterende, så begynd at eksperimenter. Jeg havde kun dette at gå på, da jeg startede, og lidt efter lidt fandt jeg ud af at lave mange flere tusinde spark i sekundet. . . OG DU VED HVAD, DET ER SLET IKKE SVÆRT.

20. Lad os tale om 'sparket'. Da de gamle Edison DC-generatorer blev tændt dengang, udløste de dette 'spark' og dræbte mange arbejdere i processen. En mand ved navn Tesla havde set dette. Han spekulerede på, hvordan og hvorfor dette 'spark' ville opstå. Så han eksperimenterede med ledninger og forstyrrende udladninger fra kondensatorer. Han fandt ud af, at dette spark kunne gøres så kraftigt, at det kunne eksplodere ledninger øjeblikkeligt. Dette spark kom vinkelret ud af ledningerne. Han afladede kondensatorer i kraftig ledning og gennem et gnistgab.

Nøglen til sparkets styrke og udseende lå i, hvor hurtigt Tesla afladede kondensatorerne i gnistgabets, OG hvor hurtigt Tesla STOPPEDE strømmen VED gnistgabets. Tesla brugte alle typer enheder til at stoppe denne strøm, magneter, en flamme, modsat roterende motorer. Hans mål var at få den tid, hvor udledningen stoppes, til at være meget hurtigere. Da Tesla gjorde dette, fandt han ud af, at de vinkelrette strålinger, dem fra ledningerne, forårsagede, at elektriske effekter opstod i ledninger og andre kobber/metalmaterialer nær den STOPPEDE strøm/udladning. Disse elektriske effekter kunne laves til at skabe elektroner på andre ledninger og kobber omkring hans STOPPEDE strøm-/afladningsledning.

21. Med den rigtige kombination af frekvenser kan du faktisk skabe et roterende felt med inert! Det er det, jeg har omtalt som, inertieffekten. Der er en ægte gyroskopisk effekt, når enhederne er tændt. Alle har bemærket, at enhederne, når de holdes og er i drift, har en bestemt vibration og en gyroskopisk effekt. De syr til at modstå at blive flyttet gennem luften. Når den placeres på en glat overflade, er den meget udtalt. Nogle af jer burde tænke over det.

22. Rotation af felt. Hvor mange tænker over det. Hvis du kunne have et felt, som du kunne tænke på som en stor bold. Og du kunne rotere den i to retninger, hvad ville konsekvenserne være? Hør, du skal lave tre spoler eller deromkring oven på hinanden. Men det vigtige er at vikke kontrolspolerne vinkelret rundt om kollektorspolerne. Der skal være tre af dem hele vejen rundt. Start dem op en ad gangen hver.

23. Første frekvens, derefter anden harmonisk komponent ind i den anden, derefter den tredje. Når du til sidst slår ledningen, se ud. Du vil vide, hvad der er sket på det tidspunkt. I mellemtiden kan du måle et lille output, selvom du ikke rammer den nøjagtige ledning. Større samlere har en meget større evne til at opsamle og sprede mere energi end de mindre. Men hvis de bliver til en bombe, vil det ikke gøre den store forskel. Der er ikke sådan noget som et lille lynnedslag.

24. Måske er en mindre mere sikker, fordi det eneste, der vil stoppe en rød samler, er opløsningen af den sag, der fungerer som modtager. IE, alle ledningerne brænder op. Vi byggede mange, mange enheder med forskellige kombinationer af samlere i løbet af vores eksperimentelle dage. Mine kolleger og jeg har en erindring om, at omkring dig hundrede blev knust, fordi de ikke var de bedste designs. De fleste af de mere succesrige enheder, vi lavede, havde kontrolledninger kørt eller viklet lodret over de vandrette samleledninger. Du kan se dem i enhederne i nogle af videoerne under sort plastikkbeklædning. De blev kørt vinkelret på samleledningernes vandring. De blev kørt i flere segmenter.

25. Styrefrekvenserne er vigtige for at få strøm fra solfangeren. Jeg antog, at enhver, der arbejder med så sofistikeret teknologi, ville have et overlegent kendskab til elektronik og en forståelse af, at PURE frekvensoutput er en nødvendighed for at kontrollere de reaktioner, der foregår inde i opsamleren. Ved at starte oscillationen får du strømmen til at flyde i solfangeren, hvilket forårsager forstørrelsen af processen i solfangeren, som i sidste ende vil producere den større spænding og effekt i brugbare mængder under drift. Det er elektronstrøm af høj orden, der skaber et stort magnetfelt. Eller omvendt. Elektronrørskredsløb fungerer meget mere præcist end solid state-enheder. Især når man først eksperimenterer. Du vil være i stand til at få noget excitation med solid state-enheder, men vi var nødt til at designe med rør først og derefter prøve at duplikere det fungerende system med solid state-kredsløb senere. Det var svært. Solid state kredsløb er meget beskidte og upræcise.

26. Vakuurrør har EKSTREMT HURTIGE TRANSITTIDER. Solid state-enheder er som melasse! De bruger også omkring en million procent af feed-back for at få et rent signaloutput. Vakuurrør enheder er hurtige, præcise og kræver kun et par db feedback for at opnå et bedre resultat. Lad os bare se på en simpel effektforstærker som et eksempel: En 100 watt solid state-forstærker vil i gennemsnit bestå af et kompliment på omkring 30 transistorer, masser af forstærker- og kontrolenheder, alt sammen baseret på højstrøms lavspænding. Lav spænding betyder LANGSOMT. Alle disse transistorer i forstærkningstrinene bremser også signalprocessen. Se nu på en grundlæggende elektronrørsanordning. Du har et forstærkningstrin, et trin med signalfaseopdeling og -drift og et trin af effektudgang, alt sammen ved højspændings-lavstrøm. Det betyder HURTIG! Det betyder også, at feedbacken til korrektion af frekvensoutput også er HURTIG. Nu kan du se, hvorfor jeg altid har sagt, at rør er

meget bedre til at eksperimentere. Solid state-enheder er for langsomme til at finde de tre store krydsende, du ved hvad der er...

27. Jeg vil have dig til at begynde og tænke på generatorprincipperne på nøjagtig samme måde, som det lykkedes at passere lydmuren. Læs, hvordan ingeniørerne endelig udviklede det rigtige vingedesign til at opnå supersonisk hastighed i fly. Jeg håber, det vil give dig et billede af, hvad der foregår inde i generatoren og især opsamlere. De mennesker, der siger, at rør er nøjagtig det samme som transistorer, er meget, meget naive.

28. Og nu vil jeg fortælle dig noget meget vigtigt. Kan du huske, at jeg nævnte hurtig elektrontransittid vs melasse? Lad os undersøge en simpel lydforstærker. Når du designer en forstærker, forsøger du at isolere støj, eller hash fra lysnettet fra at komme ind i B+ og forurene udgangssignalet osv. Du kan måle alle former for støj fra lysnettet i din B+ for ikke at nævne alt det støjende pigge fra solid state ensretterne, der giver jævnstrømmen til strømkondensatorerne. Alt dette kan nemt måles eller ses på en række af de fleste solid state-lydforstærkere. NU design og lav en god rørforstærker og du vil straks finde en dramatisk forskel på B+ forsyningsmålene og hvad du kan se på skopet. Ikke flere pigge fra solid state ensretterne, næsten ingen hash fra lysnettet, der kommer ind! HUSK, al den støj og hash i din solid state-forstærker er i udgangssignalet! Fortæl mig nu? Hvad tror du, der sker inde i den ekstremt følsomme brændende generator, når du bruger solid state-enheder til at forsøge at skabe de nødvendige præcise kontrolfrekvenser for at lave katalysator og producere strøm??? Fortæl mig nu? Hvad tror du, der sker inde i den ekstremt følsomme brændende generator, når du bruger solid state-enheder til at forsøge at skabe de nødvendige præcise kontrolfrekvenser for at lave katalysator og producere strøm??? Fortæl mig nu? Hvad tror du, der sker inde i den ekstremt følsomme brændende generator, når du bruger solid state-enheder til at forsøge at skabe de nødvendige præcise kontrolfrekvenser for at lave katalysator og producere strøm???

29. Du ved, at transistorer bare ikke klarer sig godt ved de høje frekvenser. De prøver hårdt, men de laver bare alle slags harmoniske over det hele. Beskidte ting transistorer. MOSFETS er bedre, du ved, hvis du ville lave en forstærker, der opførte sig, som om det var en rørforstærker, men i en mindre størrelse. Vær meget forsigtig med dine eksperimenter, og pas på! The Kill switch....husk kill switchen. Jeg ønsker ikke, at dette skal skræmme lortet ud af nogen krop og få dem til at fortælle mamma, bebrejde satan, gud eller nogen anden krop.

30. Denne opfinder hævder, at enhedens output er højspændings-DC med en frekvenskomponent på omkring 5k Hz. Først og fremmest kan du naturligvis have flere forskellige udgangskomponenter i udgangssignalet. Du kan have DC og AC sammen uden problemer.

Der er flere dele af kraftenheden, som har patenter. Husk, at kraftenhedsteknologien ejes af UEC-selskabet, og jeg skal være meget forsigtig med ikke at træde dem over tæerne. Jeg er ikke bange for dem eller sådan noget. Det er bare, at de er de legitime ejere af patenterne og det meste af forskningen ect. Jeg vil ikke bryde min tillid til dem. Men jeg kan og vil give jer alle så meget information, som jeg kan. Jeg tror på, at jeg vil være i stand til at give dig nok information til at starte forskning på egen hånd. Jeg skal bare sende det til min advokat først, så jeg ikke får mig selv i

problemer, det er alt. 2. Jeg vil med tiden give et grundlæggende hardwarediagram, som du kan finde nyttigt. 3. Nej, Jeg vil ikke offentliggøre et skematisk diagram af styrekredsløbet. Det er proprietære oplysninger, der ejes og kontrolleres af UEC Corporation, så jeg vil ikke tage dertil.

31. Om Flammen som Udladning. Ja det forårsager RF-forbrændinger. Jeg ville fortælle dig om det, men jeg besluttede at vente og se, hvor lang tid det ville tage en af jer at indse dette på egen hånd. Bravo! JA, ringkernetransformatorer har nogle meget mærkelige faktorer. Undersøg de mærkelige faktorer. Din interesse for den harmoniske resonans går også i den rigtige retning af tingene. Men så igen afhænger det af dit synspunkt om præcis, hvad harmonisk resonans er, og hvordan den relaterer til magnetiske felter og omdannelse af energi, ligesom min kraftenhed. Vi har eksperimenteret meget med permanente magneter med nogle meget forbløffende resultater. Jeg kunne stoppe nu og starte forfra med det emne alene. Har nogen nogensinde læst nogen af rapporterne om vores eksperimenter med det, der blev kaldt, magnetisk skyggestøbningsmateriale? Nej, det var ikke en slags maling. Men du ville blive fascineret af mængden af vedvarende energi, du kan udvinde fra en permanent magnet! Vi gennemgik omkring ti tusind dollars af neodym og Super Cobalt 404 magnetisk materiale i vores eksperimenter. Jeg kunne skrive mængder af information om det. Disse eksperimenter hænger sammen med vores udvikling af kraftenheden.

32. På anmodning af Mr. Richard Mincherton var jeg til stede den 28. oktober ved en testdemonstration af en enhed, som dens opfinder hævder vil producere elektrisk strøm uden målbar energiinput, undtagen som afledt af jordens magnetiske og gravitationsfelter. Testen blev udført i opfindersens hjem. Jeg fik lov til at medbringe og bruge måleinstrumenter, men fordi opfinderen skulle af sted efter 1 ½ time, var jeg ikke i stand til at udføre selvstændige tests på egen hånd. Baseret på mine observationer kan jeg attestere, at de tre modeller af enheden, der blev vist og testet den dag, faktisk tændte henholdsvis en, to og seks pærer (hver vurderet til 100 watt og 120 volt). Dette var mindre end de tal, jeg citerede før testen, men stadig tilstrækkelig til at demonstrere, at enhederne fungerer på en eller anden måde. Den mindste enhed producerede 140 til 150 volt ubelastet og 60 til 90 volt, når den tændte en 100-watt pære. Den mellemstore enhed producerede 250 volt ubelastet og blev observeret producere 142 volt ved 0,5 ampere efter 30 minutters tænding af to pærer. Den største enhed producerede 798 volt ubelastet. Med en belastning på seks pærer faldt spændingen til 420 volt.

Efter testen skar opfinderen den toroidformede enhed i segmenter (dog ikke kontrolboksen placeret i midten af enheden). Disse prøver bestod af et array af periferisk arrangerede spoler og ledninger grupperet omkring en kerne lavet af et korklignende stof. 29. oktober 1995 Roland Schinzinger, afd. for elektro- og computerteknik (UCI). Professor emeritus i elektroteknik (UCI) PhD, Univ. Californien, Berkeley 1966. MS, " 1954. BS, " 1953

33. Jeg foreslår, at folk, der ikke er bekendt med rf og de forbrændinger, der kan opstå, ikke roder med dette. Spolerne bliver varme. Dette problem er ikke blevet løst. Det skyldes tilsyneladende, at viklingerne bevæger sig. Tænk på outputtet som DC (pulserende) 5khz med masser af Hash i det. Når den er aflastet, stiger spændingen betydeligt, og jeg mener ikke en spids, den varer i flere sekunder og er

godt en tredjedel højere. Steven kalder det turbineeffekten.

De store spoler har styreenheder (som det ses) de små spoler har styreenheden monteret på inderkanten af spolen, og de skal være inde i spolen. Her er noget interessant fra Steven. Det har været en meget lang vej fra start til slut. Det tog flere års eksperimenter at opdage, hvilke frekvenser og vigtigst af alt hvordan man får små integrerede kredsløb til at fungere for at udføre de nødvendige kontrolfunktioner for at lave de demonstrationer, du ser på videobåndene, der er tilgængelige i dag.

I en af videoerne demonstrerer du din enhed, hvor den er tilsluttet et måleinstrument. Når du drejer den ovenfra og ned falder spændingen, og du havde ingen forklaring på det. Nu mit spørgsmål: prøvede du din enhed allerede på jordens sydside? JA NORBERT, VI PRØVEDE DEM SYD FOR ÆKVATOR, DE ARBEJDER OMSTILLING. KAN NOGEN FORTÆLLE MIG HVORFOR?

34. JA DER ER ET ROTERENDE FELT, SOM FÅR ELEKTRONER TIL AT FLYDE I KOBBERTRÅD OG BRUGE TIL TIL AT LEVERE NYTTIGT ARBEJDSFORHOLD. DER ER MANGE LEDNINGER PÅ HOVEDSAMLEREN. DETTE ER EN NØDVENDIGT DEL AF ENHEDEN.

Med venlig hilsen
SM. 6. marts 2006

29. september 1997
Michael Fennell (rådgivende ingeniør)
8348 Menkar Road
San Diego, CA. 92126

Til hvem det måtte vedrøre:

Jeg er blevet hyret af Mr. Green til at evaluere ydeevnen af Toroidal Power Unit eller TPU, som er blevet beskrevet for mig som en proprietær opfindelse af Steven Mark, som indtil 1995 var præsident og cheffingeniør for Spheric Laboratories , et offentligt selskab. Jeg er blevet bedt om at sammenligne ydeevnen af TPU'en med den for alle kendte batterier og andre lagersystemer. Som forstået anses enheden universelt for at have følgende egenskaber:

Udvendig diameter: 6"
Indvendig diameter: 5"
Højde: 1 - 3/4"
Vægt: 12 ounce (ca. 340 g)
Udgangseffekt: 250 Watt
Udgangsspænding: 160 Volt
Spænding Frekvens: 5000 Hz.
Forestillingens varighed: 30 minutter

"TPU"-enhederne varmes tilsyneladende op til et potentielt farligt niveau efter en længere periode og skal slukkes på det tidspunkt. Det gør nogle mennesker mistænksomme over for et batteri, der er ved at være afladet, og som skal genoplades efter et par minutter. Men efter at være kølet ned, har opfinderen altid

formålet at starte enheden op igen og tænde lamperne igen i samme tid som før, indtil enheden varmer op igen, uden at fjerne enheden fra observatørens syn for at være "genopladet". Dette kan tilsyneladende gøres et vilkårligt antal gange, såsom den kumulative "ON"-tid kan forlænges til mindst 30 eller 40 minutter. Dette er flere gange længere end den teoretiske grænse for enhver form for skjult batteripakke, som jeg, batterieksperterne eller elektroingeniørerne endnu har været i stand til at opdage. Jeg har personligt set denne demonstration mindst halvtreds gange.

Faktisk eksisterer der et videobånd, der viser en "TPU", der slukker over 1.000 volt og tænder ti 100 watt/120 volt pærer i serie i ti minutter. (Jeg har set denne demonstration personligt flere gange).

35. Om opsamlere: Det er tre separate spoler af flerstrengt kobbertråd lagt oven på hinanden, ikke sammenflettet. Tre er vigtigt. Du kan gøre mange ting med tre spoler. Du kan køre dem parallelt, du kan køre to i serie og en parallelt, eller osv. Du kan køre en separat frekvens ind i hver spole for bedre kontrol på store strømeheder, hvis det er nødvendigt. Styreledninger er viklet lodret i flere segmenter omkring hver af de vandrette kollektorspoler. Andre styreledninger er viklet rundt om alle de vandrette kollektorspoler sammen.

Gennem de forskellige styreledninger og spoleledningsarrangementer kan du holde fuld kontrol over enheden det meste af tiden. Du skal dog have en nødafbryder KILL. En måde at afbryde alle kontrolfrekvenser samtidigt. Denne dræberafbryder skal være manuel og også tilsluttet gennem en varmekøler, der er begravet i kollektorspolen.

Den skal automatisk stoppe enhedens funktion, før den selv ødelægger af sig selv. Dette er vigtigt af indlysende årsager. Afbryderkontakten skal også være tilsluttet for at afbryde, når den måler overspænding. Hvis det nogensinde skulle ske, ville du aldrig have tid nok til at trykke på afbryderknappen, før den uundgåelige eksplosion fandt sted. Du ved, det minder meget om ideen om en lang haveslange. Forestil dig en slange med vand i. Hvis du tager den ene ende op og bevæger dig langs slangens længde, vil du konstant flytte vandet i den retning, du bevæger dig. Du kan også klemme slangen i retningen for at flytte vandet videre. Og du kunne gøre begge dele for at kontrollere vandets bevægelse mere præcist.

36. 16. august 2006 – Mystery Post. Her er, hvad jeg opfatter i hans power toroidale enhed, og jeg vil forsøge at gøre dette kortfattet og fornuftigt:

1. Når man bygger en bifilar spole, bruger en vikling til strøm, og en til trigger, og driver denne med en transistor, er der et bestemt punkt, når man bringer en magnet tæt på den ene ende af spolen, får man en høj hvinende lyd fra spolen. Denne feedback er resultatet af, at triggeren og strømspolen konstant skifter den effekttransistor, der bruges til at drive spolen fra og til igen. Det er også et punkt, hvor den spole/transistor-kombination producerer en højspændingsudgang, som man kan samle fra transistorens kollektor. Hvis den ikke er markeret, vil denne resonansfrekvens for tænd/sluk-omskiftning brænde transistoren op, og der skal derfor sættes en modstand i triggerviklingskredsløbet for at mindske spændingen produceret i viklingen.

2. Når man placerer flere spoler rundt om en toroid, kan man tænke på at skifte fra den ene til den næste, helst sekventielt, idet minimumsantallet af spoler er tre. I dette tilfælde kunne man bruge udløserviklingen fra en spole til at tænde for strømmen af den anden spole, udløseren fra anden til tredje potens, den tredje udløser til kraftviklingen af den første spole.

3. Flux kan skifte retning i et jernholdigt materiale øjeblikkeligt, og nogle siger superluminant. Det kræver meget lidt omskiftningskraft at vende flux-"bundter" fra én retning til en anden, da der er en god vej for fluxen at bevæge sig igennem. Toroiden er perfekt til dette. Hvis man skulle tænde for et magnetfelt i en spole, gennemsyrrer den flux det meste af toroiden, men endnu vigtigere opfattes den af den næste spole. Dette udløser igen den spole til at fungere, og det første spolefelt lukkes ned. På denne måde kunne man bruge spoler til at flytte fluxen i PULSER rundt i toroid. Dette skift fra spole til spole, opnået med lav effekt,

4. Den høje spænding, lav effekt er et resultat af det "spark", som Steve Mark taler om. Det blev tydeligst beskrevet af Nikola Tesla, da han observerede en meget høj spændingsspid i det præcise ØJEBLIK, hvor en DC-kontakt blev lukket. Faktisk talte han om, at folk blev dræbt af denne spids. En sådan spids (skønt lavere i størrelse) sker i en transistor i det øjeblik, dens port lukkes for at tillade strøm at løbe igennem den. Jeg lærte om dette i vakuumrør fra min far, da han lærte mig at bygge min første Heathkit kortbølgeradio i 1963. Han sagde: "Når det er muligt, lad radioen være tændt - den bruger ikke meget strøm, men opstartsstigningerne vil hurtigt brænde dine rør af."

5. Når en spole således aktiveres, skaber den i første omgang en meget kraftig magnetisk spids. Forestil dig, at dette kan blive endnu mere forstærket, hvis transistoren kun tændes for at lukke porten til en silikonestyret ensretter, for derved at aflade en lille kondensator meget pludseligt gennem spolen.

6. Det er let at se, at når man taler om transistorers koblingsevne, er 5kHz helt rimeligt, at skifte fra en spole til den næste.

7. Dernæst har vi udfordringen med at gøre de mange impulser af magnetisk kraft ensrettet. Som vi alle ved, skaber strøm, der løber gennem en ledning, et cirkulært magnetfelt centreret omkring den ledning. Dette besvarer også det gamle spørgsmål, du stillede i et af dine indlæg, om hvorfor et sæt startkabler springer, når de kortsluttes hen over batteriterminalen. Nå, for det første er strømmens retning modsat i de to ledninger, og derved firdobles den magnetiske kraft i det smalle mellemrum mellem de to ledninger. Denne kraftfulde magnetiske "lineære" fluxkoncentration mellem kablerne forsøger derefter at orientere sig efter den omgivende jords magnetiske fluxlinjer og hopper derfor. Bemærk dog, at der er mere på spil her. I samme øjeblik du forbinder kablet til batteriet, har du også den meget høje spændingsspid, som Tesla talte om. Denne spids har en stor strålende energikomponent til elektriciteten. Det bidrager rigtig meget til den kraftige magnetiske puls.

8. Tilbage til ensrettet flux i toroid. For at skabe en hovedsagelig jævnstrøm i viklinger omkring en del af eller hele toroid, skal vi nu sikre, at fluxen bevæger sig i EN retning. Nå, placeringen af en magnet vinkelret på strømmen omkring toroid vil have

tendens til at få fluxen til at tage en foretrukken retning. Fluxen af en kontrollerende spole i en flux-gate-enhed som i nogle af Joe Flynn-enhederne er ret svag, men udøver en enorm retningskontrol på selv meget kraftig flux. Dette er konceptet, der blev udnyttet i designet af det nyeste patent på Magnetic Power Module. (Interessant nok ser det ud til at være en afledning af Steven Marks indsats...) Således,

9. Nu til spørgsmålet om de små stykker tråd og magneten. Jeg kan ikke huske, at nogen har svaret dette til din eller hr. Marks tilfredshed. Lad mig tage en tur. Når du flytter en magnet hen over en ledning, genererer du en strøm i den ledning. Det, der dog ikke blev gentaget, er, at mængden af genereret strøm ikke kun er et spørgsmål om magnetens styrke, men snarere HASTIGHEDEN og afstanden, hvormed den magnet bevæges hen over den ledning. Når vi altså taler om at flytte magneten hen over et lille stykke ledning med hastigheden af et skud, genererer du en meget pludselig højspændingsspid i det lille stykke ledning. Omvendt, hvis du kunne flytte den ledning på tværs gennem selv et svagt magnetfelt med få fluxlikes, kunne du generere en spændingsspid. I bund og grund gør Mark dette i sin toroid. Han oplyser, at han kører ved omkring 5kHz. For fire spoler (som den, der er åben på papkassen i hans garage med to lamper), kan han slå to modsatte spoler samtidigt med pigge, med magneten, der tvinger én retning, eller han kører dem sekventielt. For den sekventielle version ville det betyde, at den "magnetiske flux nord" (i mangel på en bedre måde at beskrive den på) passerer et sted i toroid 1250 gange i sekundet. Fluxens omdrejninger vil derfor være MINDST 75.000 omdr./min. Kan du forestille dig, hvilken slags kraft du kunne generere fra Neo-magneter i en armatur nær viklinger, hvis du KUNNE omdrejningstal for den hvalp op til 75.000 RPM? Kun denne toroid har ingen tilbage EMF, når en belastning påføres ledningerne.

10. Husk, at jeg talte om, at HASTIGHED for magneten, der passerer ledningerne, spiller en væsentlig rolle i den producerede spænding. Hvis vi tager ovenstående eksempel på 75.000 RPM, er det let at beregne for en 14" diameter toroid, at den faktiske hastighed af magneten, der "flyver" forbi ledningerne på meget tæt afstand, ville være 3.123,74 statut miles per time eller 4.581,5 ft. /sekund. Sammenlign dette med kuglen fra en kraftig riffel ved 2.800 ft/sek. 11. Man behøver kun at tilføje alle de små stykker tråd, som nu er individuelle løkker af tråd rundt om selve toroidens ring for at se, hvorfor toroiden genererer sådanne enorme spændinger og strømme. Det er overflødigt at sige, at toroidale spoler, ligesom enhver anden spole, har en foretrukken resonansfrekvens.

12. Jeg vil lave et stik her og sige, at disse toroider IKKE varmes op, før der er en belastning på udgangsledningerne. Det ville intuitivt give mening, at denne opvarmning ikke kun skyldes strøm i toroid-udtagsviklingen, men også på grund af det nye magnetiske felt, der ville resultere i toroid, på grund af den jævnstrøm, der nu flyder rundt om den. Mærkeligt nok, ved at bruge venstrehåndsreglen til magnetisme, er denne toroid en aberration. For når man tænker på strømmen, der begynder strømmen gennem en belastning, er den magnetiske flux, denne vikling skaber, TILFØJENDE til den pulserende magnetiske flux, der skabes af spolerne.

13. Når vi ser på jordens magnetfelt, er der nogle mærkelige ting at se på. Trækker eller formindsker eller koncentrerer et højhastighedsrotationsfluxfelt fluxlinjer ind i en Mark-enhed? Måske er det netop det, det gør. Dette tilføjer simpelthen mere tæthed til feltet. Noget andet slår mig dog mere enkelt. Mark har sat sit forrygende

sekventielle pulserende magnetfelt op med et lille batteri (hvem bekymrer sig om der er et batteri - det punkt er uklart, når man ser på strømudgangen), som roterer næsten dobbelt så hurtigt som kuglen fra en kraftig riffel. Det skaber et enormt antal fluxlinjer, der krydser ledninger i sekundet. Det er nøglen, og det kræver lidt strøm. Når strømmen er etableret, kan man tage en lille smule fra udgangen og køre kredsløbet, så igen er batteriet ude af stand. Det vigtigste er enhedens mærkelige reaktion på fysisk bevægelse. Jeg tilskriver dette den ENORME påvirkning af den HASTIGHED, hvormed den magnetiske flux bevæger sig.

14. Vi ser, hvordan selv lille fluxtæthed, når den accelereres til meget høj hastighed, STADIG kan generere strøm i ledere, hvad enten det er ledninger eller endda flade overflader. Når vi taler om disse effekter, forstår vi, at ENHVER magnetisk enhed, hvad enten det er et simpelt magnetkompass eller objekt, vil forsøge at orientere sig efter jordens magnetfelt. Prøv og eksperimenter. Se hvordan en magnetiseret nål i en kop vand. Tag nu en stærk neodymmagnet og tape et stykke tråd til den og lad den hænge. Bemærk hvor HURTIG og hvor STÆRKT den orienterer sig efter jordens mark. Hvad Mark ser ud til at have bevist er, at man kan skabe effekten af højere styrke af en magnet gennem hastigheden af feltets bevægelse.

15. For mig er grunden til, at toroid ser ud til at "rykke", når man forsøger at flytte toroid hen over bordet, ligetil. Når feltet roterer, er der et punkt i enheden, hvor det roterende felt (måske roterende er det forkerte ord) bedre, felt i dens racerbane, er orienteret i direkte modsætning til Jordens magnetfelt. På den diametralt modsatte side er feltet perfekt tiltrækning til jordens felt. Dette betyder, at skubbe enheden nord og syd ville have den mest udtalte rystende eller vaskebræt effekt. Men at gå på tværs til N_S kan også have mærkelige effekter, idet fluxlinjerne bevæger sig vinkelret på hinanden. Jeg ville have en tendens til at sige, at dette kan være endnu mere udtalt, når en stor belastning påføres udgangsspølen,

16. Det giver mening, at hvis vi bevæger et relativt svagt magnetfelt ved meget høje omdrejninger eller omgangshastigheder, så taler vi måske nu også om en gravitisk interaktion. Da det ser ud til, at tyngdekraften og roterende superledende magneter er beslægtede, og vi spinder dette felt med en MEGET høj hastighed, så er orienteringen ved opstart højst sandsynligt også i direkte vekselvirkning med "gravitoner?" Jeg vil ikke tage dertil, da jeg ved for lidt om feltet. Det er tilstrækkeligt at sige, at tyngdekraften er retningsbestemt, det være sig ind i jorden eller ud i rummet fra jordens centrum. Uanset hvad er det retningsbestemt. Invertering af toroiden KAN derefter blive påvirket under drift eller stoppet, når den vendes om. Har Steven Mark løst dette? Det lyder SÅÅÅÅ interessant. Og naturligvis, med mindre toroider taler han også om højere vinkelacceleration af feltet på grund af den mindre diameter. Måske har dette også betydning for træk?

17. Den imploderende tv-historie er meget interessant. Kunne Marks enhed være tæt på at trykke ind i eller skabe sådan en kraftig magnetisk hvirvel? Har han set nogen tegn på magnetisk tiltrækning af genstande i eller i nærheden af toroiderne?

Gilman St. Irvine, CA 92715-2703, telefon og fax: (714) 786-7691
1. december 1995

Kære Steven,

Tak for middagen den anden aften. Jeg nød virkelig oplevelsen og turen hjem sammen. Tak fordi du deler dine tanker. Når du bliver på min alder, Stephen, har du lært, hvordan du ikke skal pjuske fjer. Hvis jeg var i dine sko, ville jeg gøre præcis, hvad vi talte om. Jeg har talt med min kollega om problemerne, som du ser det involverer den varme, der skabes af din enhed, når den genererer strøm. Han er villig til at hjælpe os med at finde en løsning, og han føler ikke, at det er et uoverkommeligt problem.

Den involverede strøm, uanset hvor lille, må være en medvirkende faktor, uanset. Vi skal først overveje alle arbejdsprincipperne og beslutte, hvordan vi skal løse problemet. Jeg glæder mig til at se dig og din enhed i mit laboratorium omkring halv ni lørdag morgen. Jeg vil kun have én observatør, og vi vil ellers være alene. Jeg lover dig, at vi vil give en ærlig vurdering af alt, hvad vi observerer, og vil attestere, hvad vi finder.

Hvis du har brug for at tale med mig først, kan du efterlade en besked til mig på mit kontor ved University of California Irvine.

Med venlig hilsen
Roland Schinzinger, ph.d.

Gilman St. Irvine, CA 92715-2703, telefon og fax: (714) 786-7691. Anden rapport om energidstyr

På anmodning af Steven Mark indvilligede jeg i at teste hans opfindelse af en energienhed toroid grundigt på mit laboratorium på UCI campus. Med mig var John Sanchez, der vil fungere som observatør, og Mr. Mark, der vil betjene sin enhed til testene.

Enheden er rapporteret at udvikle målbare mængder af elektrisk strøm ud over et kendt batteri eller lagerenhed. Faktisk hævder opfinderen, at hans enhed vil skabe elektrisk strøm på ubestemt tid, så længe det er tilladt at afkøle med mellemrum.

Mr. Mark ankom omgående kl. 8:30 og spildte ingen tid med at tillade min undersøgelse af to enheder. Den første enhed var nogenlunde formet som en stor donut. Den målte ca. 4,72" på tværs med et hul i indvendig diameter på 3" hvilket gjorde en kernebredde ca. 1" tyk. Enheden var nøjagtig 2" høj og lignede en toroid. Jeg målte ikke vægten, men enheden var ekstremt let, når den blev holdt i hånden.

Mr. Mark sluttede enheden direkte til en 100 watt 120 volt glødepære og fik enheden til at fungere. Det oplyste faktisk glødepæren ret kraftigt. Jeg målte spændingen ved 137 volt DC nøjagtigt, (Obs). Se note* Jeg målte derefter strømmen, der strømmede gennem ledningerne til pæren med en konstant én ampere, (Obs). Vi noterede klokkeslættet kl. 9:06,(Obs). Vi målte derefter lysudbyttet fra pæren med en luminescensmåler og bemærkede, at den viste 2,5, (Obs). Dernæst målte vi en lignende glødepære placeret i en fatning drevet af den primære 120 volt (som målt) AC-strøm, der blev leveret til laboratoriet. Den målte 2,4 på

luminescensmåleren. Dette kan sandsynligvis forklares, fordi spændingen målt fra Toroid-enheden er 137 volt og derfor 12 volt større, hvilket genererer en lille stigning i lysoutput i forhold til glødelysen, der drives af laboratoriets hovedstrømforsyningssystem. Toroidenheden leverede faktisk den standardspænding og -strøm, der var nødvendig for at give elektrisk belysning til et 120-volts kredsløb. Opfinderen bad os derefter om en anden pære, som vi gav ham, og han gik i gang med at forbinde den anden pære sammen med den første. Den anden pære var forbundet parallelt med den første og lyste faktisk lige så kraftigt som den Toroidenheden leverede faktisk den standardspænding og -strøm, der var nødvendig for at give elektrisk belysning til et 120-volts kredsløb. Opfinderen bad os derefter om en anden pære, som vi gav ham, og han gik i gang med at forbinde den anden pære sammen med den første. Den anden pære var forbundet parallelt med den første og lyste faktisk lige så kraftigt som den standardspænding og -strøm, der var nødvendig for at give elektrisk belysning til et 120-volts kredsløb. Opfinderen bad os derefter om en anden pære, som vi gav ham, og han gik i gang med at forbinde den anden pære sammen med den første. Den anden pære var forbundet parallelt med den første og lyste faktisk lige så kraftigt som den først.

Jeg målte 137 volt nu over udgangen ligesom før, selvom belastningen var fordoblet og impedansen halveret (Obs). Jeg målte strømmen, der strømmer til de to pærer ved kun mindre end 2-ampere (Obs).

Opfinderen sagde, at enheden ville levere to ampere ved 137 volt i flere timer, hvis ikke på ubestemt tid. Vi blev advaret om, at enheden, mens den var i drift, ville generere varme, der fører til selvdestruktion, hvis den ikke lukkes ned og får lov til at køle af. Han hævdede, at enheden efter afkøling kunne genstartes og bruges igen og igen.

Vi tillod den første enhed at forblive i drift og levere strøm til de to glødepærer, mens vi rettede vores opmærksomhed mod den anden større enhed, som opfinderen havde med til test. Den anden enhed var igen toroidformet med et stort hul i midten. Den var cirka 15" på ydersiden og 13" inde med en kernetykkelse på cirka 1". Enheden var 4" høj. Enheden blev ikke målt i vægt, men kunne nemt løftes med én hånd, (Obs). Opfinderen startede den anden større enhed i drift og advarede mig selv og Mr. Sanchez om ikke at røre ved udgangsledningerne fra enheden, da de havde dødeligt potentiale. Klokkeren var 9:39.

Opfinderen målte udgangsledningerne og fortalte os, at der var 600 volt potentiale ved flere ampere. Han slukkede enheden til fem 120 volt 100 watt glødepærer, som jeg selv har leveret. Den større anden enhed oplyste faktisk de fem glødepærer kraftigt. Disse pærer blev forbundet i serie.

Jeg målte strømmen gennem ledningen forbundet til 5-pærene ved 1,1 ampere, (Obs). Jeg målte spændingen ved 614 volt DC, (Obs). Opfinderen tilsluttede derefter yderligere fem 120 volt pærer sammen med de første fem, hvilket gjorde i alt ti 120 volt, 100 watt glødepærer med samme intensitet. Jeg målte lysudbyttet med en luminescensmåler ved 2,43 hver pære (Obs). Jeg målte ikke strømmen, men beregnede den til 2 ampere ved 614 volt. Jeg spurgte opfinderen, om dette var

grænsen for enheden, og han svarede, "ingen måde."

Han leverede en hurtig sikring vurderet til 50 ampere. Med to store elektriske klemmer og ledninger kortsluttede han sikringen over udgangsterminalerne på toroiden og ødelagde sikringen (ObS). Der var kun en lille flimren af de ti glødepærer som observeret, selvom der var en enorm udladning af gnister fra udgangsterminalerne på toroideenheden.

Opfinderen gav mig så lunt til undersøgelse. Det var varmt at røre ved og lugtede skarpt, (ObS). Det var en stor 240 volt AC klimaanlæg afbrydelsessikring og designet til strenge serviceopgaver (OsS). Opfinderens påstand om, at de store toroidudgangsterminaler havde dødeligt potentiale, var ikke længere i tvivl.

Klokken var 11:20, da opfinderen tog den lille toroid-enhed ud af drift på grund af varmeopbygning. Jeg undersøgte den lille toroid-enhed, og den var faktisk ret varm at røre ved. Enheden havde været i konstant drift i præcis to timer og fjorten minutter. Noteret: 2- timer og 14 minutter, (ObS). Belastningen på 2 ampere ved 137 volt ændrede sig ikke gennem testperioden.

http://www.doctorkoontz.com/Scalar_Physics/Steven%20Mark/Steven_Mark.htm

Jack Durbans konto: Enheden er rigtig; Det var Steven Mark ikke

Den 16. marts 2008 skrev Jack Durban:

En lille baggrund om, hvem jeg er, og hvorfor jeg forblev tavs i over et årti.

Jeg har været en ivrig opfinder og produktudvikler siden jeg var barn. Jeg tegnede detaljerede motorer og mekanismer i en alder af 9 og havde bare en evne til at se på et produkt og finde fejl i designet. I skolen brugte jeg al min tid på at tegne maskiner og grundlæggende kredsløb. Jeg arbejdede på mit første patent i gymnasiet, og det udstedte i 1977. Siden da har jeg udviklet over 200 produkter, der dækker flere brancher. Jeg har i øjeblikket 21 patenter, der har udstedt eller afventer offentliggjorte ansøgninger. Som produktudvikler har jeg udarbejdet snesevis af patenter til kunder og læst tusindvis af patenter under søgninger over et kvart århundrede nu. Jeg har set det hele, når det kommer til teknologi, og jeg har et åbent sind, som er sjældent inden for mit felt. Jeg har designet og arbejdet på alternative sundhedsudstyr som RIFE-maskinerne og endda arbejdet sammen med Barry Lynes, forfatteren til "Kræftkuren, der virkede". Jeg designede verdens første Brainwave-analysator til at måle korrelater af IQ med Dr. John Ertl, en strålende ph.d. i kybernetik. Jeg lægger dette ud for at sige, at jeg altid har gået ind i enhver design- eller designevalueringsopgave med vidåbne øjne og uden forforståelser.

Grunden til, at jeg ikke meldte mig før, skyldtes en NDA [Non-Disclosure Agreement], jeg underskrev tilbage i '96. Som en, der lever af at arbejde med opfindelser, patenter og er en vicevært af andres intellektuelle ejendom, skal jeg være meget forsigtig med at diskutere alt af følsom karakter. Selvom alle NDA'er skal udløbe inden en bestemt

dato, ventede jeg otte år ekstra, hvis Steven nogensinde skulle dukke op igen.

Jeg har set adskillige såkaldte gratis energienheder, og alle uden undtagelse var fejl. Ikke alle var svingagtige. Nogle var bare ikke godt forstået af deres skabere som ikke opfylder kravene til at producere over enhedsmagt eller arbejde.

Da jeg blev kontaktet af MM for at arbejde sammen med Steven Marks, var jeg ikke særlig begejstret efter år med at have set alt dette styrte ned og brænde, men jeg var igen ører. Da jeg så enhederne arbejde og var i stand til at rotere enhederne 90 grader uden tab af udgangseffekt, følte jeg en kuldegysning gå over mig som at se et spøgelse. Du kan se, jeg kender Teslas værker, da han er en af mine helte som Edison og andre. Jeg forstod fuldt ud virkningen af at kunne rotere enheden uden forringet ydeevne. Den gyroskopiske fornemmelse, man følte, når man flyttede enheden, gjorde det klart for mig med det samme, at spolerne, der var forskudt omkring enhedens omkreds, skiftede kvadratur som statorer i en motor, men der var ingen mekaniske enheder i enheden.

Enheden virkede, og videoen er ægte. Den blev skudt i et palæ, som Steven lejede i Lemon Heights, Californien. Stevens ansigt vises ikke i de første videoer, men jeg lagde mærke til, at han optræder i den på youtube, der viser potentielle investorer. Han bar altid et helt sort jakkesæt og sko, selv når han lavede grundlæggende laboratoriarbejde. Det var en del af facaden.

Det sørgelige er, at Steven var lidt af en træls. Han modtog millioner fra flere investorer, og leverede aldrig slutproduktet. Steven brugte vildt på en overdådig livsstil. Det tilsyneladende sofistikerede testudstyr, man ser i videoerne, var i virkeligheden en samling af lyd- og videoudstyr. Det hele blev købt til lydudvikling på Stevens såkaldte 3D-lydbiografsystem, der blev vist på CES i 1996 eller 97.

Jeg er ikke i tvivl om, at Steven ikke var den sande opfinder af denne enhed, da han ikke var teknisk kyndig nok til sådan en bedrift. Hans eneste tekniske baggrund var at arbejde på fjernsyn og biler. Han hævdede at være ekspert i Rolls Royce reparation, og han ejede en ældre model, men det var ikke noget fremragende.

Jeg mødte Steven i 1996, da mit firma blev hyret af Mercury Marilla, Stevens kæreste på det tidspunkt, til at kopiere enhedens muligheder på enhver mulig måde. Først troede jeg, at han prøvede at finde ud af, om der var en anden hurtig måde at producere det samme resultat på med en alternativ tilgang, men jeg indså senere, at han sandsynligvis ledte efter et andet design, som han kunne pantsætte på investorerne, så han kunne beholde originalt design.

Der var mange, mange investorer, der hældte penge ind, som om der ikke var nogen morgen i håbet om at få fingrene i, hvad der så ud til at være den frie energis hellige gral.

Der var en grund ud over den endeløse forsyning af investeringskroner, der forhindrede teknologien i nogensinde at blive leveret, og det var det faktum, at enheden kun kørte så længe, før den lukkede ned på grund af overophedning, hvilket i gennemsnit var 20 minutter eller deromkring efter det var aktiveret. Han var meget frustreret over de termiske problemer, men hver gang jeg kom med en løsning, sagde

han, at han ville tjekke det ud, men der kom aldrig noget ud af midlerne. Han ville aldrig tillade mig at skille enheden ad eller foretage nogen dissekere overhovedet. Designet var ret simpelt. Der var to sæt viklinger arrangeret på en måde, der meget ligner Tesla-patentet 381.970 omkring 1888. Der var to store choker og polypropylenhætter, der så ud til at være en udjævningsfunktion. Mine instinkter fortalte mig, at choker- og hættestykket var en tunet tank, men da jeg vidste, hvor lidt elektronikviden Steven havde, kunne jeg ikke se, at han var i stand til at foretage nogen tanktuning, og der var intet grid-dip-udstyr omkring. Jeg vil frigive mere information, når jeg får tid.

Åh, en lille sidebemærkning blandt mange i dette interessante tidspunkt var **Stevens brug af en magnet til at aktivere enheden. Dette var bare en list. Magneten, en billig Radio Shack-magnet, blev kun brugt som et middel til at lukke en simpel Reed-kontakt, der lukkede det primære kredsløb**. Steven troede, at dette ville afskære dem, der så live demoer, da han var godt klar over, at mange potentielle investorer tog deres bedste ingeniører med sig.

Jeg overvejer at skrive et manuskript om dette, da der er meget, meget mere i historien, inklusive sex, forbrydelser og forseelser. Jeg har siddet på denne historie i over et årti nu. **Nu kommer den frem efter al den tid...**

Den 15. marts 2008 skrev Jack Durban:

Hej Sterling,

Indlægget var på... [Link her](#)

Et rent tilfældigt valg efter dage med lidt søvn. Af en eller anden mærkelig grund tænkte jeg bare, at det var på tide at fortælle historien, som få nogensinde har hørt. Måske var det at se alle prætenderterne finde på ting om manden og maskinen kun for at drage fordel af arven.

Jeg udgav i al hemmelighed nogle hemmeligheder til Keely net for et par år siden, og de blev enige om at holde mit navn hemmeligt.

Nu efter 11 år er jeg ikke længere bekymret for at bryde nogens tillid. NDA'er varer kun så længe!

Jeg håber, du har et åbent sind, da teknologien virkelig virkede.

Som en, der ofte blev hyret til at debunke såkaldte over unity-enheder, var jeg meget heldig at spille med enheden og arbejde på et par projekter med Steven, både strøm- og lydrelateret.

Jeg skulle fortælle dig på forhånd, at jeg har en ret god idé om, hvordan det fungerede, men jeg ved ikke nok til at bygge det uden at bruge noget seriøs tid i laboratoriet, hvilket... Kommentar efter interview...

Den 20. marts 2008 skrev **Jack Durban**:

Jeg vil gerne tilføje følgende...

Dette var en del af en e-mail af 20. marts 08 mellem mig selv og en af de respekterede ældste i bevægelsen for at reproducere SM-enheden. Denne e-mail er redigeret og viser kun ét spørgsmål af mange og min holdning til Steven Mark for at afklare mine motiver i denne sag.

"Jeg tror, du tilbød noget god inspiration, men jeg kunne ikke se, hvordan det teknisk hjælper at banke på ham, da der kan komme et tidspunkt, hvor han vil komme frem". Lad os undersøge denne situation.

1. Hvis der nogensinde har været en mand, der fortjener at blive banket, er det Steven Mark. Jeg forstår, at I går på æggeskaller med denne fyr i håb om, at han en dag vil afsløre den endelige formel; men der er ringe grund til at tro ud over håb og fortvivlelse, at han nogensinde vil afsløre det endelige svar.
2. Megalomane som Steven har brug for et publikum til at fodre deres narcissistiske appetit. At give nogen de sidste nøgler til at få enheden til at fungere ville være at klippe navlestrengen over til hans tilbedende fans. Alt han kunne vinde ved sådan en handling er en tak. Husk, Steven ved, hvordan man laver disse allerede. Hvis han ville hjælpe dig eller nogen anden, kunne han have gjort det uden tøven for længe siden.
3. Der er flere andre, der gør dette og er langt ud over, hvor Steven er. Når han først indser dette ur, hvor hurtigt han kommer frem for at hjælpe, når hans forældelse bliver en selverkendelse, og hans fanskare mister interessen.

Grunden til, at jeg kom frem i går, var for at fortælle sandheden om, hvad jeg oplevede, mens jeg arbejdede med Steven Mark. I modsætning til nogle af de mindre venlige indlæg om min manglende evne til at kaste lys over teknologien ud over det, der allerede er kendt, har jeg aldrig repræsenteret, at jeg besad eller ville afsløre noget af teknisk karakter, som ville fremme enhver igangværende udvikling. Hvis jeg havde, ville jeg helt sikkert selv have færdiggjort enheden.

Hvad var udbyttet? Ingen for mig selv. Det meste af den feedback, jeg modtog offentligt, var negativ. Det eneste udbytte, jeg kan håbe på, er, at hvis en fyr som Steven Mark, en tøser og piller med mindre end ekstraordinært intellekt var i stand til at reproducere denne gratis energi-enhed, er der håb for andre om at kopiere denne enhed, som mange andre har gjort til dato.

Jeg undskylder for at fornærme dem, der stadig drikker Steven Mark Koolaid, men jeg tror ikke, de fleste af jer kender til eller værdsætter sporet af knuste drømme og ofre, der er efterladt i denne mands kølvand.

Alt det bedste,

Jack Durban

e-mail: <jdurban {at} vorel.com>

TPU-ECD Opfundet af Steven Marks

Disclosure af Otto Sabljarić & Roberto Notte

[[PDF](#)]

Angiveligt: <https://www.youtube.com/watch?v=z99EI4pjUc4>

Steven Marks TPU-patent fundet

US7830065

Solid State elektrisk generator

Opfinder: Graham Alan Gunderson

1. Elektrisk faststofgenerator, der indbefatter mindst én permanent magnet, magnetisk koblet til en ferromagnetisk kerne forsynet med mindst ét hul, der penetrerer dens volumen; hullet/hullerne og magneterne er placeret således, at hullet/hullerne, der penetrerer den ferromagnetiske kernes volumen, opfanger flux fra den eller de permanente magneter, der er koblet ind i den ferromagnetiske kerne. En første trådspole er viklet omkring den ferromagnetiske kerne med det formål at bevæge den koblede permanentmagnetiske flux inden i den ferromagnetiske kerne. En anden ledning føres gennem hullet/hullerne, der penetrerer volumen af den ferromagnetiske kerne, med det formål at opfange denne bevægende magnetiske flux, hvorved der induceres en udgangselektromotorisk kraft. ; En skiftende spænding påført den første ledningsspole får koblet permanent magnetflux til at bevæge sig inden i kernen i forhold til hullet/hullerne, der penetrerer kernevolumenet, og inducerer således elektromotorisk kraft langs ledning(er), der passerer gennem hullet/hullerne i ferromagneten. kerne. Den mekaniske virkning af en elektrisk generator syntetiseres derved uden brug af bevægelige dele.

Denne ansøgning påberåber sig prioritet til den foreløbige ansøgning 60/645.674 indleveret 21. januar 2005, med titlen PERMANENT MAGNETDRETVET ELEKTRISK GENERATOR.

OPFINDELSENS BAGGRUND

1. Opfindelsens område Denne opfindelse angår en fremgangsmåde og en indretning til generering af elektrisk energi under anvendelse af faststofmidler.

2. Beskrivelse af beslægtet teknik Det har længe været kendt, at bevægelse af et magnetfelt hen over en ledning vil generere en elektromotorisk kraft (EMF), eller spænding, langs ledningen. Når denne ledning er forbundet i et elektrisk lukket kredsløb, for at udføre arbejde, drives en elektrisk strøm gennem dette lukkede kredsløb af den inducerede elektromotoriske kraft.

Det har også længe været kendt, at denne resulterende elektriske strøm bevirker, at det lukkede kredsløb bliver omgivet af et sekundært, induceret magnetfelt, hvis polaritet er modsat det primære magnetfelt, der først inducerede EMF. Denne magnetiske opposition skaber gensidig frastødning, når en bevægelig magnet bevæger sig mod et sådant lukket kredsløb, og tiltrækning, da den bevægende magnet derefter bevæger sig væk fra det lukkede kredsløb. Begge disse handlinger har en tendens til at bremse eller "trække" fremskridtene af den bevægelige magnet, der genererer EMF, hvilket får den elektriske generator til at fungere som en magnetisk bremse, i direkte proportion til mængden af elektrisk strøm, der produceres.

Gasmotorer, hydroelektriske dæmninger og dampforsynede turbiner er historisk blevet brugt til at overvinde denne magnetiske bremsevirkning, der forekommer i mekaniske elektriske generatorer. En stor mængde mekanisk effekt kræves i sidste ende for at producere en stor mængde elektrisk effekt, eftersom den magnetiske bremseinteraktion, der er et resultat af induceret elektrisk strøm, generelt er proportional med mængden af strøm, der genereres.

Der har længe været følt behov for en generator, som reducerer eller eliminerer denne velkendte magnetiske bremse-vekselvirkning, samtidig med at den genererer nyttig elektrisk kraft. Behovet for bekvemme, økonomiske og kraftfulde kilder til vedvarende energi er fortsat påtrængende. Når magnetfelterne i en generator bringes til at bevæge sig og interagere med andre midler end påført mekanisk kraft, kan elektrisk strøm tilføres uden at det er nødvendigt at forbruge begrænsede naturressourcer, således med langt større økonomi.

RESUMÉ AF OPFINDELSEN

Det har længe været kendt, at kilden til magnetismen i en permanent magnet er en roterende elektrisk strøm i ferromagnetiske atomer af visse grundstoffer, som vedvarer i det uendelige i overensstemmelse med veldefinerede kvanteregler. Denne atomstrøm omkranser hvert atom og får derved hvert atom til at udsende et magnetfelt som en miniature-elektromagnet.

Denne atomstrøm findes ikke alene i magneter. Det findes også i almindeligt metallisk jern, og i ethvert grundstof eller metallisk legering, der kan "magnetiseres", det vil sige, udviser ferromagnetisme. Alle ferromagnetiske atomer og "magnetiske metaller" indeholder sådanne kvante-atomare elektromagneter.

I specifikke ferromagnetiske materialer er orienteringsaksen for hver atomare elektromagnet fleksibel. Orienteringen af magnetisk flux inden i, såvel som eksternt i forhold til materialet, drejer let. Sådanne materialer omtales som magnetisk "bløde" på grund af denne magnetiske fleksibilitet.

Permanentmagnetmaterialer er magnetisk "hårde". Orienteringsaksen for hver atomare elektromagnet er fikseret på plads i en stiv krystalstruktur. Det samlede magnetfelt produceret af disse atomer kan ikke let bevæge sig. Denne begrænsning justerer permanent feltet af almindelige magneter, deraf navnet "permanent".

Den cirkulære strømningssakse i et ferromagnetisk atom kan lede magnetismens akse

ind i et andet ferromagnetisk atom gennem en proces kendt som spin-udveksling. Dette giver et blødt magnetisk materiale, som råjern, den nyttige evne til at sigte, fokusere og omdirigere det magnetiske felt, der udsendes fra en magnetisk hård permanent magnet.

I den foreliggende opfindelse sendes en permanent magnets stive felt ind i et magnetisk fleksibelt, "blødt" magnetisk materiale. Den permanente magnets tilsyneladende placering, observeret fra punkter i det magnetisk bløde materiale, vil effektivt bevæge sig, vibrere og synes at skifte position, når magnetiseringen af det bløde magnetiske materiale moduleres af hjælpemidler (meget ligesom solen, set under vandet, vises at bevæge sig, når vandet er omrørt). Ved denne mekanisme kan den bevægelse, der kræves til generering af elektricitet, syntetiseres i et blødt ferromagnetisk materiale uden at kræve fysisk bevægelse eller en påført mekanisk kraft.

Den foreliggende opfindelse syntetiserer virtuel bevægelse af magneter og deres magnetfelter, hvilket frembringer en elektrisk generator beskrevet heri, som ikke kræver mekanisk handling eller bevægelige dele. Den foreliggende opfindelse beskriver en elektrisk generator, hvor magnetiske bremsefænomener, kendt som udtryk for Lenz's lov, ikke modsætter sig de midler, hvormed magnetfeltenergien bringes til at bevæge sig. Den syntetiserede magnetiske bevægelse manifesterer sig derved uden mekanisk eller elektrisk modstand. Denne syntetiserede magnetiske bevægelse er hjulpet af kræfter genereret i overensstemmelse med Lenz's lov, for at frembringe acceleration af den syntetiserede magnetiske bevægelse, i stedet for fysisk "magnetisk bremsning", der er almindeligt for mekanisk aktiverede elektriske generatorer.

KORT BESKRIVELSE AF TEGNINGERNE

For at de ovenfor nævnte træk ved den foreliggende opfindelse kan forstås i detaljer, kan en mere speciel beskrivelse af opfindelsen, kort opsummeret ovenfor, gives ved henvisning til forskellige udførelsesformer, hvoraf nogle er illustreret på vedlagte tegninger. Det skal imidlertid bemærkes, at de vedhæftede tegninger kun illustrerer typiske udførelsesformer for denne opfindelse og derfor ikke skal betragtes som begrænsende for dens omfang, for opfindelsen kan give adgang til andre lige så effektive udførelsesformer.

fig. 1 er et eksploderet billede af generatoren ifølge denne opfindelse.

fig. 2 er et tværsnitbillede af generatoren ifølge denne opfindelse.

fig. 3 er et skematisk diagram af den magnetiske virkning, der forekommer i generatoren i fig. 1 og 2.

Fig. 4 er et kredsløbsdiagram, der illustrerer en fremgangsmåde til elektrisk drift af generatoren ifølge denne opfindelse.

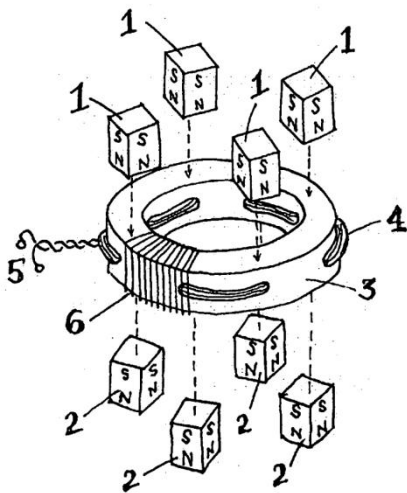

FIG. 1

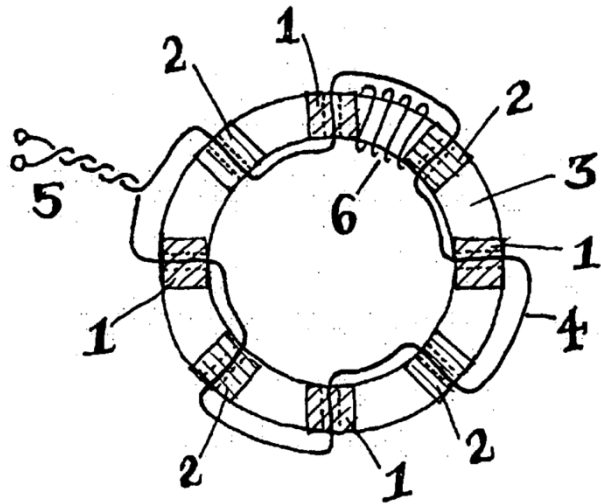

FIG. 2

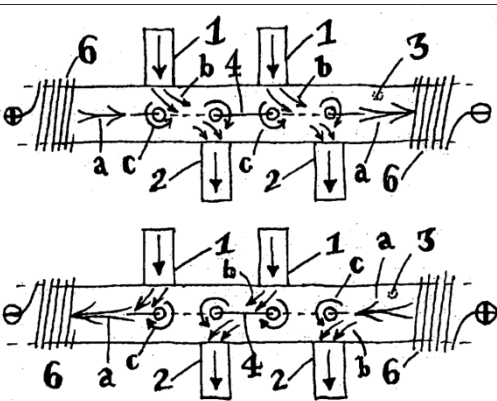

FIG. 3

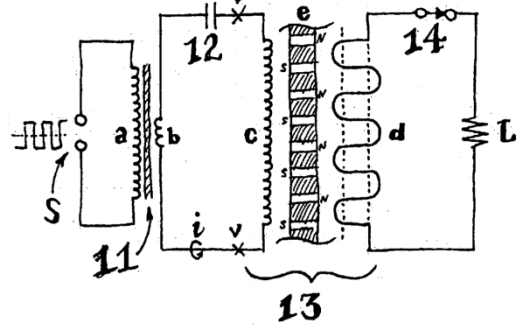

FIG. 4

DETALJERET BESKRIVELSE AF OPFINDELSEN

Fig. 1 viser et delvist eksploderet billede af en udførelsesform for en elektrisk generator ifølge denne opfindelse. Delene er blevet nummereret med nummereringskonventionen anvendt på fig. 1, 2 og 3.

Nummer 1 repræsenterer en permanent magnet med sin nordpol pegende indad mod den bløde ferromagnetiske kerne af indretningen. På samme måde angiver tallet 2 permanente magneter med fortrinsvis samme form og sammensætning, med deres sydpoler rettet indad mod den modsatte side eller modsatte overflade af indretningen. Bogstaverne "S" og "N" angiver disse respektive magnetiske poler på tegningen. Andre magnetiske polariteter og konfigurationer kan bruges med succes; det viste mønster er blot illustrerende for en effektiv måde at tilføje magneter til kernen på.

Magneterne kan være fremstillet af et hvilket som helst polariseret magnetisk materiale. I rækkefølge efter faldende effektivitet er de mest ønskværdige permanentmagnetmaterialer Neodymium-Iron-Boron (NIB) magneter, Samarium Cobalt magneter, AlNiCo legeringsmagneter eller "keramiske" strontium-, barium- eller bly-ferritmagneter. En primær faktor, der bestemmer permanentmagnetens materialesammensætning, er den magnetiske fluxstyrke af den særlige materialetype. I en udførelsesform for opfindelsen kan disse magneter også erstattes med en eller flere elektromagneter, der frembringer den nødvendige magnetiske flux. I en anden udførelsesform af opfindelsen kan en overlejret jævnstrømsforspænding påføres udgangsledningen for at generere den nødvendige magnetiske flux i stedet for,

Nummer 3 angiver den magnetiske kerne. Denne kerne er et kritisk medlem af generatoren, der bestemmer karakteristika for udgangseffekt kapacitet, optimal magnettype, elektrisk impedans og driftsfrekvensområde. Denne kerne kan have en hvilken som helst form, sammensat af et hvilket som helst ferromagnetisk stof, dannet ved enhver proces (sintring, støbning, klæbende limning, tapevikling osv.). Et bredt spektrum af geometrier, materialer og processer er kendt inden for magnetiske kerner. Effektive almindelige materialer omfatter, men er ikke begrænset til, amorfe metallegeringer (såsom dem, der sælges under varemærkebetegnelsen "Metglas" af Metglas Inc., Conway SC), nanokrystallinske legeringer, mangan- og zinkferritter samt ferritter af ethvert egnet grundstof, herunder enhver kombination af magnetisk "hårde" og "bløde" ferritter, pulveriserede metaller og ferromagnetiske legeringer, lamineringer af kobolt og/eller jern og silicium-jern "elektrisk stål". Denne opfindelse anvender med held ethvert ferromagnetisk materiale, mens det fungerer som påstået. I en udførelsesform for opfindelsen og til illustrationsformål er en cirkulær "toroid"-kerne illustreret. I en udførelsesform for opfindelsen kan sammensætningen være bundet jernpulver, almindeligvis tilgængeligt fra mange producenter. og silicium-jern "elektrisk stål". Denne opfindelse anvender med held ethvert ferromagnetisk materiale, mens det fungerer som påstået. I en udførelsesform for opfindelsen og til illustrationsformål er en cirkulær "toroid"-kerne illustreret. I en udførelsesform for opfindelsen kan sammensætningen være bundet jernpulver, almindeligvis tilgængeligt fra mange producenter. og silicium-jern "elektrisk stål". Denne opfindelse anvender med held ethvert ferromagnetisk materiale, mens det fungerer som påstået. I en udførelsesform for opfindelsen og til illustrationsformål er en cirkulær "toroid"-kerne illustreret. I en udførelsesform for opfindelsen kan sammensætningen være bundet jernpulver, almindeligvis tilgængeligt fra mange producenter.

Uanset kernetype er kernen forberedt med huller, gennem hvilke ledninger kan passere, som er blevet boret eller formet til at trænge ind i kernens ferromagnetiske volumen. Den viste toroidale kerne 3 indbefatter radiale huller, der peger mod et fælles center. Hvis f.eks. stive valsetråde skulle indsættes gennem hvert af disse huller, ville disse tråde mødes i centrum af kernen og give et udseende, der ligner et egerhjul. Hvis der i stedet anvendes en firkantet eller rektangulær kerne (ikke illustreret), er disse huller fortrinsvis orienteret parallelt med kernens flade sider, hvilket bevirker, at stive stænger føres gennem hullerne og danner et firkantet gittermønster, når stængerne krydser hinanden i det indre " vindue" område indrammet af kernen.

Nummer 4 viser en ledning eller et bundt af ledninger, dvs. udgangsledning 4, som optager og bærer generatorens udgangseffekt. Typisk er denne ledning sammensat af isoleret kobber, selvom andre outputmedier såsom aluminium, jern, dielektrisk materiale, polymerer og halvledende materialer kan erstattes. Det kan ses i fig. 1 og fig. 2, at ledningen 4, der tjener som udgangsmedium, skiftevis passerer gennem nabohuller dannet i kernen 3. Den bane, som ledningen 4 tager, bølgler og går i modsat retning gennem hvert tilstødende hul. Hvis der bruges et lige antal huller, vil tråden komme ud på samme side af kernen, som den først kom ind på, når alle huller er fyldt. Det resulterende par af efterfølgende ledninger kan snoes sammen eller på lignende måde afsluttes, danner udgangsterminalerne på generatoren vist med nummer 5. Udgangsledning 4 kan også lave flere gennemløb gennem hvert hul i kernen. Selvom viklingsmønsteret ikke nødvendigvis er bølgende; denne grundform er vist som eksempel. Der findes mange effektive forbindelsesstile; denne illustration viser det enkleste. Alle vellykkede tilslutningsmetoder passerer ledning 4 på et tidspunkt gennem hullerne i kernen.

Nummer 6 i fig. 1, 2 og 3 peger på en delvis illustration af inputviklingen eller den induktive spole, der bruges til at forskyde de permanente magneters felter i kernen. Typisk omkranser denne trådspole kernen og vikler sig rundt om den. For den præsenterede toroidale kerne ligner inputspolen 6 de ydre viklinger af en typisk toroidformet induktor, en almindelig elektrisk komponent. For overskuelighedens skyld er der kun vist nogle få vindinger af spolen 6 på hver af tegningens fig. 1, 2 og 3. I praksis kan denne spole dække hele kernen eller specifikke sektioner af kernen, inklusive eller ikke inklusive magneterne, mens den forbliver inden for den foreliggende opfindelses omfang.

fig. 2 viser den samme repræsentative generator i fig. 1, der ser gennemsigtigt "ned" gennem den ovenfra, så de relative positioner af kernehullerne (stiplede linjer), udgangsledningens vej og magnetpositioner (som skraverede områder) er tydeliggjort.

Den viste generator anvender en kerne med 8 radialt borede huller. Afstanden mellem disse illustrative huller er ens. Som vist er hvert hul forskudt 45 grader fra det næste. Alle hullers centre lå langs et fælles plan; dette imaginære plan er centreret halvvejs langs kernens lodrette tykkelse. Kerner af enhver form og størrelse kan omfatte så få som to eller så mange som hundredvis af huller og et tilsvarende antal magneter. Der findes andre variationer, såsom generatorer med flere rækker af huller, zigzag og diagonale mønstre eller udgangstråd 4 støbt direkte ind i kernematerialet. Under alle omstændigheder er den grundlæggende magnetiske vekselvirkning vist i fig. 3 forekommer for hvert hul i kernen, som beskrevet nedenfor.

fig. 3 viser samme udformning set på bredsidens. Krumningen af kernen er blevet fladtrykt til siden med henblik på illustration. Magneterne er repræsenteret skematisk, rager frem fra kernens top og bund, med pile, der angiver retningen af magnetiske flux-pilehoveder, der peger mod nord, haler mod syd.

I praksis kan de frie, ubundne polære ender af generatorens magneter efterlades som de er, i fri luft, eller forsynes med en fælles ferromagnetisk bane, der forbinder ubrugte nord- og sydpoler sammen som en magnetisk "jord". Denne fælles returvej er

typisk lavet af stål, jern eller lignende materiale, i form af et jernholdigt kabinet, der rummer enheden. Det kan tjene det ekstra formål med et beskyttende chassis. Den magnetiske retur kan også være en anden ferromagnetisk kerne i gentagelse af den foreliggende opfindelse, der danner en stak eller lagdelt serie af generatorer, der deler fælles magneter mellem generatorkerner. Sådanne tilføjelser er uden direkte betydning for selve generatorens funktionsprincip,

To eksempler på fluxdiagrammer er vist i fig. 3. Hvert eksempel er vist i et mellemrum mellem skematisk afbildede partielle indgangsspoler 6. En positiv eller negativ polaritetsmarkør angiver retningen af indgangsstrømmen, påført gennem indgangsspølen. Denne påførte strøm producerer "modulerende" magnetisk flux, som bruges til at syntetisere bevægelse af de permanente magneter, og er vist som en dobbelthalet vandret pil (a) langs kernen 3. Hvert eksempel viser denne dobbelthalede pil (a) peger til højre eller venstre afhængigt af polariteten af påført strøm.

I begge tilfælde føres lodret flux, der kommer ind i kernen (b, 3) fra de eksterne permanentmagneter (1, 2), langs, inden i kernen, i retningen af den dobbelthalede pil, der repræsenterer inputspølens magnetiske flux (en). Disse buede pile (b) i mellemrummet mellem magneterne og hullerne kan ses forskyde sig eller bøje sig (a->b), som om de var strømme eller luftstråler udsat for en skiftende vind (a).

Den resulterende fejende bevægelse af permanentmagneternes felter får deres flux (b) til at stryge frem og tilbage over hullerne og tråden 4, der går gennem disse huller. Ligesom i en mekanisk generator, når magnetisk flux børster eller "skærer" sidelæns hen over en leder på denne måde, induceres EMF eller spænding. Ved at forbinde en elektrisk belastning på tværs af enderne af denne ledningsleder (nummer 5, i fig. 1, 2) får en strøm lov til at løbe gennem belastningen i et lukket kredsløb, der leverer elektrisk strøm i stand til at udføre arbejde. Input af en vekselstrøm over indgangsspølen 6 genererer et vekselmagnetisk felt (a), der får felterne af permanentmagneter 1 og 2 til at forskyde sig (b) inden for kernen 3, inducering af elektrisk strøm gennem en belastning (fastgjort til klemme 5), som om de faste magneter (1,2) selv fysisk bevægede sig. Der er dog ingen mekanisk bevægelse.

I en mekanisk generator vender induceret strøm, der driver en elektrisk belastning, tilbage gennem udgangsledningen 4, hvilket skaber et sekundært induceret magnetfelt, som udøver kræfter, som i det væsentlige modarbejder det oprindelige magnetfelt, der inducerer den oprindelige EMF. Da belastningsstrømme inducerer deres egne, sekundære magnetfelter, der modsætter sig den oprindelige induktionshandling på denne måde, kræver kilden til den oprindelige induktion yderligere energi for at genoprette sig selv og fortsætte med at generere elektricitet. I mekaniske generatorer bliver den energiinducerende bevægelse af generatorens magnetfelter fysisk aktiveret, hvilket kræver en stærk drivkraft (såsom en damp turbine) for at genoprette de elektromagnetiske felters bevægelse, mod bremsevirkningen af de output-inducerede magnetfelter (det inducerede felt (c) og det inducerende felt (b)), destruktivt i gensidig modsætning. Det er denne induktive opposition, som i sidste ende skal overvindes ved fysisk magt, som normalt frembringes ved forbrug af andre energiressourcer.

Den elektriske generator ifølge den foreliggende opfindelse aktiveres ikke af mekanisk

kraft. Generatoren ifølge den foreliggende opfindelse gør også brug af det inducerede, sekundære magnetfelt på en sådan måde, at det ikke forårsager opposition, men i stedet tilføjelse og resulterende acceleration af magnetfeltbevægelse. Fordi den foreliggende opfindelse ikke er mekanisk aktiveret, og fordi de magnetiske felter ikke virker til at ødelægge hinanden i gensidig modsætning, kræver den foreliggende opfindelse ikke forbrug af naturressourcer for at generere elektricitet.

Den foreliggende generators inducerede magnetiske felt, som er et resultat af elektrisk strøm, der flyder gennem belastningen og returnerer gennem udgangsledningen 4, er det af en lukket sløjfe, der omkranser hvert hul i kernen, som tillader udgangslederen eller det ledende medium (4, c). Den nuværende generators inducerede magnetiske felter skaber magnetisk flux i form af lukkede sløjfer i den ferromagnetiske kerne. Det magnetiske felt "omkranser" hvert hul i kernen, der bærer udgangsstråden 4, svarende til gevindene på en skrue, der "omkranser" skruens aksel.

Inden for denne generator omkranser magnetfeltet fra udgangsmediet eller ledningen 4 umiddelbart hvert hul dannet i kernen (c), der bærer dette medium eller ledningen 4. Da ledningen 4 kan tage en modsat retning gennem hvert nabohul, vil retningen af det resulterende magnetfelt vil ligeledes være modsat. Retningen af pilene (b) og (c) er, ved hvert hul, modsatrettede, ledes i modsatte retninger, eftersom (b) er den inducerende flux og (c) er den inducerede flux, hver modsat hinanden, mens de genererer elektricitet.

Denne magnetiske opposition er imidlertid effektivt rettet mod de permanente magneter, der injicerer deres flux ind i kernen, men ikke kilden til det vekslende magnetiske indgangsfelt 6. I den foreliggende faststof-generator, induceret udgangsflux (4, c) er rettet mod at modsætte de permanente magneter (1, 2) ikke indgangsfluxkilden (6, a), der syntetiserer den virtuelle bevægelse af disse magneter (1, 2) ved dens magnetiserende virkning på kerne 3.

Den foreliggende generator anvender magneter som kilden til det drivende tryk, der driver generatoren, eftersom de er den enhed, der modvirkes eller "skubbes imod" af den modsatte reaktion induceret af udgangsstrømmen, som driver en belastning. Eksperimenter viser, at høj kvalitets permanente magneter kan magnetisk "skubbes imod" på denne måde i meget lange perioder, før de bliver afmagnetiseret eller "brugt".

fig. 3 illustrerer inducerende repræsentative fluxpile (b) rettet modsat mod induceret repræsentativ flux (c). I materialer, der typisk bruges til at danne kerne 3, har felter, der flyder i indbyrdes modsatte retninger, tendens til at ophæve hinanden, ligesom positive og negative tal af samme størrelse summerer til nul.

På den resterende side af hvert hul, modsat permanentmagneten, finder der ingen gensidig modsætning sted. Induceret flux (c) forårsaget af generatorens belastningsstrømme forbliver til stede; inducerende flux fra de permanente magneter (b) er imidlertid ikke til stede, da der ikke er nogen magnet til stede på denne side for at frembringe den nødvendige flux. Dette efterlader den inducerede flux (c), der omgiver hullet, såvel som indgangsflux (a) fra inputspolerne 6, der fortsætter sin bane langs kernen på hver side af hvert hul.

På den side af hvert kernehul, hvor en magnet er til stede, ophæver og udsletter aktion (b) og reaktion (c) magnetisk flux i det væsentlige, idet den er modsat rettet inde i kernen. På den anden side af hvert hul, hvor der ikke er nogen magnet, deler inputflux (a) og reaktionsflux (c) en fælles retning. Magnetisk flux adderes derved sammen i disse zoner, hvor induceret magnetisk flux (c) hjælper inputfluxen (a). Dette er det modsatte af typisk generatorvirkning, hvor induceret flux (c) typisk modarbejder den "input" flux, der stammer fra induktionen.

Da den magnetiske vekselvirkning heri er en kombination af magnetisk fluxmodstand og magnetisk fluxacceleration, er der ikke længere en samlet magnetisk bremsning eller total oppositionseffekt. Bremsning og modstand modsvarer af en samtidig magnetisk acceleration inde i kernen. Da mekanisk bevægelse er fraværende, spænder den ækvivalente elektriske effekt fra tomgang eller fravær af modstand til en styrkelse og overordnet acceleration af det elektriske indgangssignal (inden for spoler 6). Korrekt valg af permanent magnet (1, 2) materiale og fluxtæthed, kerne 3 materiales magnetiske egenskaber, kernehulmønster og afstand, og udgangsmedieforbindelsesteknik skaber udførelsesformer, hvor den foreliggende generator vil vise et fravær af elektrisk belastning ved indgangen og/eller en samlet forstærkning af indgangssignalet. Dette medfører i sidste ende, at der kræves mindre inputenergi for at kunne betjene generatoren. Derfor, da stigende mængder energi trækkes ud af generatoren som udgangseffekt, der udfører nyttigt arbejde, kræves der generelt faldende mængder energi for at drive den. Denne proces varer ved og arbejder mod de permanente magneter (1, 2), indtil de afmagnetiseres.

I en udførelsesform for opfindelsen er fig. 4 viser et typisk driftskredsløb, der anvender generatoren ifølge denne opfindelse. Et firkantbølge-indgangssignal, tilvejebragt af passende transistoriserede omkoblingsorganer, tilføres ved indgangsklemmerne (S) til den primære (a) af en nedtrapningstransformator 11. Den sekundære vikling (b) af indgangstransformatoren kan være en enkelt vinding, i serie med en kondensator 12 og generatorens 13 indgangsspole (c), der danner et serieresonanskredsløb. Frekvensen af den påførte firkantbølge (S) skal enten matche eller være en integreret subharmonisk af resonansfrekvensen af dette 3-elements transformer-kondensator-induktor-indgangskredsløb.

Generator 13's udgangsvikling (d) er forbundet til den resistive belastning L gennem kontakten 14. Når kontakten 14 er lukket, spredes den genererede effekt ved L, hvilket er enhver modstandsbelastning, f.eks. en glødelampe eller modstandsvarmelegeme.

Når først indgangsresonans er opnået, og firkantbølgeindgangsfrekvensen påført ved S er sådan, at den kombinerede reaktive impedans af total induktans (b+c) er lig med den modsatte reaktive impedans af kapacitansen 12, vil de elektriske faser af strøm gennem, og spænding over, generator 13 input spole (c) vil flyde 90 grader fra hinanden i resonant kvadratur. Strøm trukket fra firkantbølgeindgangsenergikilden, der tilfører strøm til S, vil nu være på et minimum.

I denne tilstand kan resonansenergien til stede ved generatorens indgang måles ved at forbinde en spændingssonde over testpunkterne (v), placeret på tværs af generatorindgangsspole, sammen med en strømsonde omkring punkt (i), placeret i serie med generatorens indgangsspole (c). Det øjeblikkelige vektorprodukt af disse to

målinger angiver energien, der cirkulerer ved generatorens input, og i sidste ende skifter de permanente magneters felter for at skabe nyttig induktion. Denne situation fortsætter, indtil magneterne ikke længere er magnetiserede.

Det vil være klart for fagmanden, at en firkantbølge (eller anden) kan påføres direkte på generatorens indgangsterminaler (c) uden brug af andre komponenter. Selvom dette forbliver effektivt, kan fordelagtige genskabende virkninger muligvis ikke realiseres i deres fulde omfang med en sådan direkte excitation. Anvendelse af et resonanskredsløb, især med inklusion af en kondensator 12 som foreslået, letter recirkulation af energi i indgangskredsløbet, hvilket generelt frembringer effektiv excitation og en reduktion af den nødvendige indgangseffekt, når belastninger påføres.

rexresearch.com